

Lovforslagets § 2 er affattet i Overensstemmelse med Loven fra i Foraaret, idet Ministeren bemyndiges til ekspropriere saadanne lidet bebyggede Arealer i Esbjerg, som det maatte være af Interesse for Staten at have Raadighed over, men jeg vilde ønske, at den højterede Minister — jeg synes, han gerne kunde have gjort det. — havde fulgt den Affattelse af Paragraffen, som blev foreslaet af hele Udvalget i Fjor. Den lød saaledes: „Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til . . . efter Samraad med Esbjerg Kommune . . . at ekspropriere . . . lidet bebyggede Arealer“, og af et Flertal foresloges: „Staten tager heraf, hvad den maatte ønske, det øvrige Areal kan overdrages Esbjerg Kommune til Ekspropriationsværdi“. Jeg synes, det er i det offentlige Interesse, at man, saa vidt muligt, hvor man kan gøre det af Hensyn til det almene Vel, eksproprierer Arealer paa saadanne Steder, hvor Kommuner eller Staten foretager store Arbejder, saa at disse Arealer, i Stedet for at overlades til den private Spekulation, kunne overgaa dels i Statens Eje, for saa vidt den har Brug derfor, dels i vedkommende Kommunes Eje. Jeg ser ikke, at man gaar nogens Rettigheder for nær ved at vedtage et saadant Forslag, som fandt Tilslutning dels i hele Udvalget, dels hos Flertallet.

Jeg skal endelig gøre opmærksom paa, at der i det foreliggende Forslag er en mindre heldig Forandring med Hensyn til de Fordringer, der stilles til Esbjerg Kommunes Bidrag. Der fordres af Regeringen i Aar det samme som i Fjor, omtrent 10 pCt. af Anlægskapitalen, nemlig $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., men de forlanges betalte i Løbet af 15 Aar. Udvalget foreslog dog i Fjor, at man skulde udstrække det over en Aarrække af 20 Aar, og jeg synes, Ministeren gerne kunde have foreslaet det, da hele Udvalget var enigt om i det mindste at give Kommunen den lille Indrømmelse.

For mit eget Vedkommende maa jeg naturligvis gentage, hvad jeg udtalte i Fjor og tidligere, at jeg synes, det er ubilligt at paabyrde Esbjerg Kommune en saadan Udgift. Det er den yngste Købstadkommune, vi have, den har eksisteret i 30 Aar, har arbejdet sig op fra

Heden, har ingen gamle Formuer, har ingen Ejendomme, har nødvendig maattet imødekomme alle de Fordringer, der nu stilles en fremskreden Kommune, og har maattet stifte en meget betydelig Gæld, en Gæld, der for en saa ung Kommune er enorm; naar det drejer sig om mellem 3 og 4 Mill. Kr. Alle de Institutioner, som andre Købstadkommuner have arvet fra Fortiden, og de Formuer, som gamle Købstadkommuner have at ty til ved Beskatningen, findes slet ikke i Esbjerg. Det er en Arbejderbefolkning, her lever, en ubemidlet Befolkning, som har uhyre ondt ved at fyldestgøre de Fordringer, som Nutiden stiller til en Kommunes Udvikling. Jeg synes derfor, det er Synd at paalægge denne Kommune denne Byrde, saameget mere som, om end Kommunen naturligvis har Gavn af Havnens Bygning og Udvikling, det dog maa indrømmes, at de Indtægter af Havnen, som komme Staten til gode, til Dels komme til Veje ved Indbyggernes Vindskibelighed. Esbjerg Havn er et af de bedste Aktiver, Staten har, idet dens Anlæg for Tiden forrentes med 4 pCt.; det er ikke mange af Statens Aktiver, der give saa høj en Rente, saa jeg synes, Staten kunde undgaa at bebyrde Kommunen med denne store Ekstraudgift af $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., i Særdeleshed naar man ser hen til, at ved alle lignende Arbejder, som udføres i København, bliver der ikke paalagt denne Kommune slige Byrder. København maa ganske vist bidrage noget i Anledning af den store Hovedbanegaard, som her bygges, men man bygger f. Eks. Christiansborg Slot, uden at man paalægger hverken de omliggende Grunde eller Kommunen nogen Værdistigningsskat, og ved andre lignende Byggeforetagender fra Statens Side, som komme en saa rig Kommune som København til gode, paalægger man ikke denne nogen Byrder. Man begynder derimod med en saa fattig Kommune som Esbjerg. Noget lignende tilsigter man at gøre ved de Stationer, der herefter skulle bygges ved Jernbanerne, idet man ligeledes der begynder med at paalægge de fattige Egne en Værdistigningsskat, medens man aldrig har forlangt det i de rige Egne paa Sjælland og Fyen. Men det kommer vi vel ikke fra.

Jeg kan saa sige, at det er heldigt,